

ارائه راهکارهایی جهت کاهش مصرف انرژی در ساختمان ها با استفاده از

سامانه های ایستای خورشیدی

(نمونه موردی شهر پرنده)

پریسا احمدزاده^۱، سارا سوهانگیر^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پرنده. (parisa1174ahmadzadeh@gmail.com)

۲- استادیار و عضو هیئت علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرنده، دانشکده معماری و شهرسازی. (sara.sohangir@piaou.ac.ir)

:

چکیده

امروزه تلاش برای حل معضلات مهمی چون کاهش ذخایر سوخت فسیلی و آلودگی های ناشی از مصرف آنها، تخریب محیط زیست و... توجه طراحان را به ساخت بناهایی معطوف ساخته است که در آنها راهکارهای مختلف جهت استفاده از دیگر منابع انرژی در ساختمان جهت کاهش مصرف انرژی قرار میگیرد. انرژی مسئله ای با گستره ای جهانی است. خورشید به عنوان بزرگترین منبع در دسترس در تمام کره زمین، و بناهای بومی گذشته نمونه ای از توجه به خورشید در معماری و ایجاد بنایی پایدار است. هدف از این پژوهش نحوه کاربرد انرژی خورشیدی در ساختمان ها و معرفی سامانه های خورشیدی و انواع آن ها است. تا معمار با توجه به ویژگی های این سامانه ها و درک تفاوت آنها و نحوه تاثیرشان بر طراحی، و مزایا و معایب هر کدام، گزینه مناسب را انتخاب کند. آلودگی های هوا و صوتی ناشی از مهاجرت های آونگی و توسعه کالبدی منجر به رشد مسائل زیست محیطی در شهر جدید پرنده شده است.

واژه های کلیدی: زیست محیطی، سامانه های ایستا، سامانه های خورشیدی، منابع انرژی

۱- مقدمه

از آنجایی که شهرهای جدید به عنوان وزنه های اصلی سرریز جمعیت محسوب شده و نقش چشمگیری دارد، لذا تقویت شهرهای جدید میتواند نتایج بسیار مفیدی در توسعه متعادل منطقه ای داشته باشد. در راستای تحقق اهداف توسعه پایدار پایداری محیطی در ارتباط با معماری اهمیت زیادی دارد و مسائل زیست محیطی که آینده بشر را به خطر انداخته است معماران را به چاره اندیشی واداشته است و پایداری محیطی عبارت است از باقی گذاردن زمین به بهترین شکل برای نسل آینده با این تعریف که فعالیت انسانها تنها زمانی از نظر محیطی پایدار است که بتواند بدون تقلیل منابع طبیعی و یا تنزل